

AZ IDŐUTAZÁS KÉRDÉSEI

*Vörös hajad beszínezte a naplementét,
istennőszobrokba börtönzött háрпиák
kémlélték halálodat.*

*Bizánc utcáin sétálva lupákat simogattam,
meguntam árnyékkal a szemezetést.
Tudtam, te leszel az Achilles-sarkam.
Adtam magam. Semmit sem kellett tennem.
Kifogásokkal támasztottam ki a hátam,
s vidám zenei aláfestéssel dicsekedtem
mindenkinek: megszereztem Évát Ádámtól.*

*Pánikrohamot kaptak az idegsejtjeim,
s cinkosságot teremtettek, hisz mindig
mással töltöttél pásztorórákat.*

*Tudtam, csak középkori reklám leszek,
mely megszakítja életed filmjét.
Olyan volt ez, mintha
vizet hordtam volna egy lyukas hordóba.
Neked Bizánc már kevés volt,
Sophia sem rebegett elég imát.
Azt hittem, jobb vagy
mint a ravennai hetérák.*

*A sikamló fájdalom, mely minden
ősi tudását összeszedve sunyin
leselkedett azon az éjszakán,
hogy aztán arcomon összehúzza
a ráncokat, folyómedret
adván a könnyeknek, lesújtott.
Eltűntél.
Kereshettelek a csillagok felett*

*a régmúlt időkben, a jövődében,
hiába fizettem le még az Istent is,
kaptam a holnapból egy szeletet, nélküled.*

Néha szükség van zenei aláfestésre.

*Ravaszkodott a gravitáció
a Taigetoszon. Csúcsán
báméskodva láttalak meg a
csecsemő-temető közepén.
Órabérre dolgoztál a siratóasszonyokkal,
talán engem is megkönnyeztél
gyermek-fantomok kacagása közepette.*

*A jövőd nem én vagyok, tudom: mondták.
Miattad vagyok olyan, mint a nomád alkoholista:
magzatpálinkát iszom
és gondolkodom, akarja-e a múlt,
hogy megváltoztassák?
Nem vagyok e jelenbe való.
A te múltad az én világom.*

LEONIDÁSZ HALÁLA UTÁN

*A király gyertyalángja kialudt s viasztengerbe veszett;
Ambróziát iszogatót egy túlvilági megállóban,
közben veszekedett Héraklész oszlopaival.
Az idő animált madárként faragta ki gondolatait,
Cserregő poszáták élvezték az isteni realityt.*